

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

6. Incantamenta luxuriæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

tia est, non injuria, si plusculum quid feminis permittitur & defertur; Nescit, quid decus sit, qui dedecus, ex æmulatione cum tunicata hac gente, accepisse se putat.

IV. (d) Gloriam virtutis suæ Meleager Atalantæ transcripsit, & rivales concitavit. Mira res! quòd viri suos triumphos in mulierculas referant, & trophæa ex arundine suspendant. Et quid aliud eveniat inde, quàm ut illæ caligatæ, gladiatæ, galeatæ, cristatæ incedant? Quid feminæ cum aprorum exuvijs? Hoc est, quod sexum hunc ferocem reddit; quod Atalantas in tumorem dat, & vultus, ne Herculi quidem sustinendos, tunc præsertim, cum Deianiræ, colum ducere cœpit. Et quoties pro formosiore paulò juveneula rivalium concurrunt gladij in pugnas, vulnera, cades. Pudendum, quòd etiam heroës, qualis Meleager fuit, in hanc servitutem degenerent! Pro *Briseide*, Lymessia puella captiva, quantas inimicitias susceperunt Achilles & Agamemnon? Pro *Lavinia*, Latini regis filia, quas strages ediderunt Turnus & Æneas? Meleagrum, si verum fateri velimus, non tam fatalis Parcarum torris igne crematus, quàm ardentior in Atalantam amor combussit.

V. (e) Althæa, quid magis impium? ut fratres ulcisceretur, suum ipsa filium perdidit. Deinde saga fuit, magicis artibus in proprium sanguinem grassata. Tertio, cum ignis igne fuisset plectendus, & venefica rogo comburenda, prævenit carnificem, & violentas sibi manus intulit:

Nam de matre manus diri sibi conscia facti

Exegit pœnas, actò per viscera ferro.

VI. (f) Althææ Meleagrum parienti apparuerunt in regia *Parca*, quæ fata infantis ita ediderunt. *Clotho* dixit, eum *generosum* futurum: *Lachesis* fortem; *Atropos* titionem ardentem aspexit in foco, & ait: *Tamdiu hic vivet, quamdiu titio hic non fuerit consumptus.* Hoc Althæa mater auditò, exilijs de lecto, atque titionem extinxit, eamque in medio regis loco, obruit terrâ, ne ab igne invaderetur. Eum deinde torrem ob fratres interfectos protraxit, igni imposuit, & cum conflagrante, vitam filij extinxit. Hoc solent devotæ Tartaro *Canidiæ*; sigillis cereis, laneis, cretaceis, luteis exercent veneficia, ita pharmaceutria apud Maronem eclog. 8. loquitur, & agit:

Limus ut hic durefcit, & hæc ut cera liquefcit

Uno, eodémque igni: sic noster Daphnis amore.

H h 2

De

(d) Rivales seminarum. (e) Sagarum malitia. (f) Licantatonia luxuria.

De lanea & cerea effigie Horatius lib. 1. Sat. 8. & constat experientia, occultis flammis è Stygio rogo raptis non raro vetitos amores per striges accendi, malèque corpora, animosque depasci. Maro loc. cit.

Daphnis me malus urit: ego hanc in Daphnide laurum.

Cave, quisquis amas & ardes; fatalem in te geris foculum, cujus fomes sunt aures & oculi, flabellum lingua, titiones, impuri tactus, pruna incauta conversatio, ignis libido, cinis perditio. Venus ut pestilentius urat, adjuutores adhibet ciniffones Acheronticos, lenones & lenas, magos & sagas, qui primos nocendi aditus aperiunt per incantamenta, illis maxime timenda, quorum fœda cupiditas etiam per superstitiones ad desideratæ voluptatis flagitium tendit.

VII. (g) Si tamen à Poëticis figmentis, lubet fatalem Meleagri torrem ad naturam, & mores inde deductos transferre, negari non potest, vitam nostram igni similem, paulatim consumi & extinguï. *Lucerna Domini spiraculum hominis*, ait in Proverbiis Salomon c. 20. Id est, spiritus vitalis, seu vita hominis, quasi lumen aut radius ab æterno illo Sole derivatur & dimanat. Et sicut lucerna alitur oleo & aëre, eoque deficiente extinguitur; sic vita conservatur humido, quod vocant, *radicali*, & spiritu, sive halitu, quo deficiente deficit & emoritur. Rursus quemadmodum lucerna una accendit aliam, sibi vicinam; sic pater vitam suam communicat cum filio. Unde Plato lib. 6. de legib. *Gignentes*, inquit, & *alentes liberos, vitam tanquam lampada tradunt aliis aliis*. Hinc sponsis olim in nuptiis accensæ tædæ præferri solitæ, significabant, lumen vitæ prolibus gignendis impertiendum. Inde Prometheus ignem è cælo furatus, eumque corporibus seu statuis à se factis, indidisse, & illas animasse fingitur. Atque hanc lucernam immaturè sæpius extingunt cum filij, temulentiam, incontinentiam, iracundiam, contumaciam in progenitores, cæterisque adolescentiæ vitiis abrumpentes annos vitæ; tum etiam parentes, *quorum iniquitatem Deus reddit super filios, in tertiam & quartam generationem Deut. 5. Præsertim imprecationes matrum, juxta illud. Ecclesiastici c. 3. Benedictio patris firmat domos: maledictio autem matris eradicat fundamenta*, id est, sobolem ac familiam, eiusque opes & honores diris devotionibus delet, & instar facis aut titionis extinguit, quod Althæa Meleagro fecit.

(g) Vita hominis, lampas.

SYM-